

Előzetes feltételek:
 Éves ára 6 Ft.
 Fél éves 3 Ft.
 Hónapos 1 Ft. 50 kr.
 Előfizetés helyét, csupán a kiadó háza-
 talban B.-Gyarmaton.
 E lap szellemi tartalma s a nyilatkozott vo-
 natok minden közlemények s szerkesz-
 tésük költségei.

NÓGRÁDI LAPOK

Hirdetések díja:
 10 soros hirdetés 5 kr.
 Helyeg minden betűtartásánál 30 kr.
 Nyitóléte minden sorra 20 kr.
 Hirdetéseket felvételre a kiadó: Nagyuláb
 és többesori hirdetések jutányosabban
 közölhetők.
 Előzetes díj pénzek, reklámok és hirdetések a kiadóhoz intézendők.

politikai, társadalmi és közgazdasági hetilap.

Nógrád a világtárlaton.

Bécs július 22.

Nógrádmegye a gazdaságot hasonnal tisztelegő ágának sokfélesége mellett a kézmű-, gyár- és bányáipar nem kevésbé fontos tényezői birtokában lévén, kiválóbb helyet volna hivatva a kiállítás magyar osztályaiban elfoglalni, mint amelyre a kiállított tárgyak mennyisége jelenleg érdemesíti, noha nem kiesinyelhető, mint alább látandjuk azon törekvés, melylyel egy két kiállítónk a versenytérre megjelent, mint például a salgó-tarjani köszénbánya-társulat, melynek szekrénye a magyar osztály egyik érdekes pontját képezi.

E körülbelül 8 láb magas s 3 és fél láb széles szekrény oszlopszerű szögleteit s talapatát a társulat bányából kikérült közén s részben különféle ásványnevek töltik be, melyek mintegy keretbe foglalják a szekrény négy oldalalapiját, melyek érdekes beosztása a következő: az első oldalon a bányatársulat-köszén-területének rétegtérve van feltüntetve, fölülte a bányatisztai lakok, s bányahivatalhelyiségek rajza látható, oldalt pedig jobbról magyarúl, balról németül statistikai kimutatás, mely élénken feltünteti a társulat működésének hatványoszerűen emelkedő eredményét, ugyanis míg 1848-1866-ig az évi termelés 250 ezer mázsára ment, 1868-ban már 2,035,539, 1872-ben pedig 5,869,297 vmázsára rugott az évi termelés. Az eddig kiaknázott köszénmennyiség 22,708,820 vmázsá. Hason arányban emelkedik a bányamunkások száma is, 1848-1866-ig 100 volt a munkások száma 1868-ban már 800, 1869-ben 1500, s 1872-ben 2200 munkást foglalkoztatott e társulat. — Ugyanezen oldalon a rétegtérve rajza alatt a bányazeneakar, a különféle bányamunkások csoportja, s a felügyelő személyzet, három fényképen látható.

A másik oldal közepét a köszén-terület főbányaterve foglalja el, fölülte a kórház és munkáslakok rajza, oldalt a palfalvai, kazári, p. inászói aknák s telepek rajzai, alul a s.-tarjani telepek fényképei.

A harmadik oldal közepén a földtani tervrajz, fölülte a szer- és élelmiszeri táruk, oldalt a p. inászói kolónia képe, alul az új akna fényképe látható.

A negyedik oldalon a köszén-terület térképét látjuk, fölülte a gépműhely rajza, oldalt egyes aknák, alul a palfalvai és s. tarjani kolónia.

Mindaz igen ügyesen egybeállítva, csak az ár, hogy a rajzok tul-

nyomólag német feliratokkal vannak ellátva, valamint az egyes ásványnevek nevei is.

A szekrény négy homlokát Magyarország színezett ezimere díszíti. E szekrénynek közvetlen közelében látható még S. Tarján köszén-területének főtérképe, a m. k. földtani intézet által kiállítva.

Alig pár lépésnyire ettől a losonezi posztó és gyapjüdvítáru gyár állványa magaslik ki, gazdagon megakva különféle színű s fajú, de egyaránt kiváló minőségű ezikkkel, melyek között különösen a nadrág-szövetek s plaidek tesznek tanúságot a gyár folytonos haladásáról.

Mellette a gácsi posztógyár foglalt szerényen helyet egy közös állvány kis terjedelmű szögletén. Nem érdemelt volna meg ez is egy külön állványt?

Ezeket kívül a főépületben még Jeszenszky S. és D. és Both E. első magyar köszénmel tüzelő csókási üveggyáruának termékeit találjuk, és ugyanazon szekrény alsó osztályában két fölele üvegedény, melyek egyike — bizonyára az üvegkészítéshez szükséges ásványszemeséket tartalmaz, — s néhány üvegtábla alatt „Andreas Mescha, N. Kürtös“ feliratú eziméltatást találunk.

A földmívelési csarnokban sürűben találkozunk nógrádi terményekkel. Szentiványi Farkas Losonezról őszi búzát, Beniczky Gyula tavaszit, Br. P. ngrác, Jezerniczky Katalin Patvarezről zabot, Grf Forgách Antal Gácsról repcét, Pulszky Ferenc Szécsényből gyapjút, a primás Dej-tárról rozsot, árpát állított ki, a losonezi gőzmalom pedig egy csinos állványon 12 üvegedényben mutatta be termékeit.

Coburg Gotha herceg pavilonjában, néhány üveg a litkei bor vígnettejét viseli, ugyanott Fülkekről kőféle igen szép kukoriczát, továbbá rozsot, tiszta búzát, árpát, zabot, repcét, búkkúny, lóher- és takarmányfü-magvakat találunk, ugy szintén több fa- és kőemekre akadunk, egytől egyig német felirattal.

Négre a magyar osztályudvar-csarnokában a s.-tarjani vasinomító gyár mutatá be terményeit.

És ezzel be kell fejeznünk a szemlélet. Meg lehet ugyan, hogy itt ott elkerülte szorgos kutatóm daczára is valamely eldugott jelentéktelenebb tárgy figyelmemet, mintán a magyar-országi tárgymutatót még mindig nélkülözni vagyunk kénytelenek, s mely körülmény végtelenül megnehezíti a részletes áttekintést s engem felment a további mentegődéstől. A m. kiállítási bizottság s menthe-

telen hanyagsága általános rozsalást keltett, — de úgy látszik ez sem használ. —

E kimutatásból látni, hogy meggyenkben nem lón ezen úgy fontos-ságához mérten felkarolva, mert olcsónesethen többféle kitűnő borainkkal, fanemeinkkel, népünk házi iparával s egyéb terményeinkkel is nagyobb mérvben léptünk volna a versenytérre, s gazdagítottuk volna a kiállítás magyar osztályát. H. G.

Nógrádmegye gazdasági és iparviszonyai. Takarékpénztárak.

(Folytatás.)

Ugyanis, Nógrádban, a mennyire tudom, jelenleg 7 takarékpénztár áll fel: t. i. B.-Gyarmaton három, Szécsényben egy, Losonezon pedig kettő, S.-Tarjánban egy. — És mi az eredmény? az, hogy mind ezen 7 intézet megél a maga emberségéből és hasznosan közvetíti a helyi és vidéki forgalmat. —

Már most, ha az ily intézetek rendeltetése az, hogy gyorsan és a legapróbb részletekben is segítsenek a földnépe szükségén, és szintoly gyorsan s lehető minden költség nélkül vegyék át a szegény ember verjektékének megtakarított fillereit biztos megőrzés és gyűmölösztetés végett, nem szenved kétséget, hogy az ily intézetek annál jobban megfelelhetnek e célnak, minél közelebb vannak a segélyre szoruló avagy megtakarítani akaró nép közvetlen köréhez. Ha azonban a 7. intézet egybe olvasztatnák és annak székhelyévé például Gyarmat vagy Losonez lenne, igaz hogy az ily uniált erő nagyobb pénzüsséggel foglalkozna valamely nagy vállalat javára előállhatni, de a takarékpénztáraknak a nép tömegére oly üdvös hatása elfogva enyészni. Én tehát, ha megengedem is, hogy a szükségtelen megosztás és az erők céltalan elforgatása káros, de ezen vonalon túl igen is annak vagyok pártolója, hogy legyen inkább minél több, mint minél kevesebb ily jótékony intézet; mert a jól kiszámított verseny soha sem lehet káros, míg a bármilyen eredményekkel kezegetett monopoli-um bizony nem a nagy közönség érdekeit mozdítja elő. —

Lám erre valók nekünk azok az angolok, németek és más idegen nemzetbeli tőkepénzesek; hogy t. i. hozzák és fektessék be nálunk pénzeinket, szervezzenek nagyobb mérvű ipar és kereskedelmi társulatokat, tanítsanak bennünket arra, amit mi nem tudunk, és váljanak végre jó hazafiakká. —

Tüzetes elemzésébe a fentebb említett, már létező pénzüsségek (bankok, takarékpénztáraknak) ezuttal nem akarok becsúszkálni, mert erre jelenleg kimerítő adatokkal sem rendelkezem, de elég e részben a közönség általános tudomására hivatkoznom, miszerint a b.-gyarmati első takarékpénztár, melynek létrejötté főleg Jeszenszky Danó tisztelt barátom érdeme, — a körülményekhez képest, mondhatni virágzó állapotnak örvend, mert 200 frtjával kibocsátott s talán csak 50% tokal befizetett részvényei négy-ötödfelészáz forintjával kelnek, azaz kelnének ha még kaphatók volnának; a losonezi takarékpénztárak, az eredetileg tervezetthez képest megkészszereszt erővel működnek; a szécsényi és s.-tarjani takarékpénztárak részvényei, mint értasítve vagyok, bármilyen fizetések és ovadékoknál készpénz gyanánt fogadtatnak el; a helybeli (b.-gyarmati) ömegelőző egylet aláírt részletjuttaléka, mint hallom, már teljesen befizeték, s így ez intézet 60 frt. tényleges alapra fektetett forgalmat közvetít; a miről pedig legbiztosabb tudomásom van, — mert magam is egyik tagja és szerény tényezője vagyok, — az „első nógrádi földmívelés- ipar- s kereskedelmi hiteltintézet“ múlt évi október 1-től s így csupán 9 havi fenállása óta, s annak daczára, hogy mint egészen új intézetnek a megyében már alakulva volt régebbi versenytársakkal és ezen fölül is nem egy nehézség, — és előítélettel kellett megküzdnie — az emittált részvényösszeg feléne befizetése vagyis 30 ezer forint bevétel mellett f. évi június végeig 228,768 frt 37 krnyi forgalmat, és minden kiadások, fizetések, felszerelési és egyéb beruházások levonása után, a mondott időig, 997 frt 70 x. tisztá nyereséget képes kimutatni, minél fogva 100 frtjával kiosztott fél részvényei már is 20—25 száztóli felülfizetéssel kelnek, a bizalom ez intézet iránt (amint ezt annak kitűnő ügybuzgalom- és szakértelemmel vezetett igazgatása teljesen megis érdemli) már is erős gyökereket vert; s hogy némely, úgy látszik szándékosan terjesztett hamis híreket megczafolják, mintha t. i. ezen intézetet csak a „zsidók“ maguk közti kizsákmányolás céljából alakították volna, jónak látom az intézetnél szerzett hitteles kimutatás alapján itt közöfönni miszerint a 66,395 frt. elhelyezett váltótőkéből az intézet hiteltől igénybe vett közönség különböző osztályai következő mérvben részesültek úgy mint:

földművelő osztály	26,633 ft.	40%
iparos osztály	5,982 ft.	9%
kereskedelem	20,113 ft.	30%
értelmiség	13,667 ft.	21%

összeg 66,395 ft. 100

Kitetszik ezen arányokból, hogy a hitel legnagyobb része, az erre leginkább rászorult, és a közönség legnagyobb számát tevő földművelő osztálynak lón alva, hogy a kereskedelem, bár ez leginkább van hivatva a forgalmat közvetíteni, csak ezután jön, hogy az értelmiségi osztály számához mérve, kellő arányban lón részesítve; hogy pedig az iparososztály a legkisebb százalékok képviseli, ennek oka részint abban fekszik, hogy ezen osztály nálunk valóban aránylag legszegényebb, s hogy az intézet csak teljes biztosítékkal fűződött váltókra kölcsönöz; részint mert ezen osztály nemcsak a szóban forgó, de a helybeli más két pénzintézet hitelét is bevén igénybe, eme körülmények tekintetbe vételével a földművelés- ipar- és kereskedelemi új intézet által az iparos osztálynak kiszolgáltatott költségségely teljesen kielégítőnek mondható. Nem lesz végre érdektelen megjegyezni, miszerint a f. évi június hórlál jálíushóra fennmaradt kézpéncmaradvány 4519 frtot tett, mind a mellett, hogy az intézet alapszabályai által kikötött felmondási határidő, még nagyobb — 1000 frtot haladó — összegek visszafizetésénél is igénybe vétetett volna. Mely általam itt előadott részletek és körülmények teljesen hiteles voltáért kezeskedem.

Mielőtt már is hozabra nyult cikkemet bezárnám, szólnom kellene még a helybeli pénzintézetek közt némely oldalról megpendített fusió czélszerű vagy szerintem nem épen czélszerű voltáról, és ezen eszme gyakorlati kivitelének, (ha az nem mind a két, de legfőkébb a helybeli intézetek egyikével netalán fogatosíthatónak és mindkét részről kívánatosnak mutatkoznék) módozatairól.

Miről azonban, ha a közvélemény továbbá nyilvánulása erre nézve ösztönt és indokot nyújtana, egy más alkafommal.

Csalomjai.

Az Ipoly folyó szabályozásáról

(Folytatás.)

(U—) A nedven évszakok vízbőségének ekkénti hatalmunkba kerítése, akaratunk, ezeljainkra tetszés szerinti felhasználásával, az anyameder az Ipoly folyó és a mellette vízvezető csatornák vízmagasságát vagy tartalmát ezeltünknek megfelelő mennyiségre szabályozhatjuk, és egy oly kanatozó tőkeerőnek jövünk birtokába melynek számtalan mennyisége jelenleg előttem ismeretlen, azért egyelőre az Ipolyfolyónak föléle szállítókra való alkalmazhatóságát állítani nem merem, — bár ennek lehetősége sekély járattól kisebb esavargósákkal (propeller) legalább Szobtól (gyarmat, vagy Szécsényig) ép nincs kizárva, de amely a rét öntözés, malmok és gyárak gépeinek hajtására megkivánatos vízmennyiségben felül, mindenesetre képesítend, legrosszabb esetben vízkapuk alkalmazásával, az Ipolymedrének minden időben az egész éven át anyai vízet rendelkezésére bocsájtani, hogy az lefelé talpak szállító képességeivel bírjon, — a melyeken felső Nograd. Gomor és Zolyom ide sarkalló vidékeinek, gyár, kézipar, és egyéb terményei mint tüz, és épületfa, eszerép, és faedények, zsidely, deszka, esetleg vas és üveg, melyek mai napig is leginkább tanyelyen szállítanak, az elvitáztatlan legelősebb vízúton jathatnak a Dunához, és ismét rendeltetéseik helyeikre, — lehet, és mint már jelzém, ép nem tartozik a lehetetlenségek közé, hogy az évi rendelkezésre lévő vízmennyiségnek ismeretével, vízkapuk alkalmazásával a szállításonak lehetősége, sekélyen jár hajókkal föléle is létesítheti, mely ugyan késedelmes szállításmód, de mind a mellett a legelősebb, a tengelyen való szállítással a tehernek gyorsaságban még előnyösen vetelkedik is és igen alkalmas a vidéknek a dunaválai forgalmát megkönnyíteni, valamint ez által, nagy mennyiségű holt kiücsét a közönség értékesíteni, mely az eddig ismert helyeken Hérensén, Lóc, Megyer, Kisújfalú, Straezin Kürtös Nénye, csakugyan megvan, de a tengelyen szállítás költségessége és nehézsége miatt hiányzik a piacra bányában, kiaknázhatóan lever a föld gyomrában, — akkor, a midőn tudjuk, hogy Budapest, a hazai

szállító eszközök elegendősége miatt, a munkát alatt lévő belföldi közén telepek által fűdözletlenül hagyott 4 millió mázsa évi készénstárságot külföldi közönséggel kénytelen pótolni, mely szükséglet Budapest előrelátó reményelt gyarapodásával évről évre nagyobbodik, — hisz ugyan ezen kezesített forgalmi czikk szállítására alapja az Ipolyvízgyűjtő tervezett vasút) fenálhatásának is, —

az Ipolyvízgyűjtő vasutat említve, nem mulaszthatom a mi tárgyunk, az Ipolyszabályozás és a vasút kérdése különbségére figyelmeztetni az olvasó közönség heves figyelmét, azok kedveért, akik netalán szánó monolyal ajkukon e két kérdés megoldásának jövőjét azonosítják, — felemlítésével azon körülmények, hogy még amaz a vidék forgalmának megkönnyítése által, ennek anyagi fejlődésére előnyösen ható, nagy költséggel épített ellaszálható jó, — addig az Ipolyszabályozás fölött nem függő körülmények paranosolta elodáztatlan szükségesség, — mely lényeges különbség a két kérdés megoldásának jövőjét azonosítani nem engedli, — de igen is emez méltóan hordja, sikertől kereszttől vitele esetében, a vidék jólétét emelő hatása által, amannak fenálhatóság, lehetőségét, és annak létrehozásul idejét szíveti, és feltételeit megkönyíti.

De ha a rendelkezésre leendő évi víz, még jelenleg nem ismer mennyisége miatt, az Ipoly medrének mily fokú szállító képességét, mint mellette ezelt, ez uttal meghatározni képesek nem vagyunk is, — annál kedvezőbb helyzetben vagyunk, a főczél, az Ipolyvízgyűjtő ármentesítése, malmok és gyárak fenálhatása és a rétek öntözhetőségének minden időkre való biztosítására nézve;

mert azt hiszen, hogy a fent előadott módon való eljárás műszaki kivitelőségének lehetőségét iránt, elnem oszlaszható kértely seukiben sem támadhat, ok és ezéltárynyosságát tervezettünknek pedig a felelőbbekkel eléggé igazoltuk. —

és ha van a mi aggodalmat kelthet, ez egyedül a nervus rerum gerendárum, vagyis a kivitelre szükségelt — ugy hozzá vétőlog (pontos költségvetés föleleges műszaki adatok nélkül nem készíthető) — 2 milliót megközelítő vagy ép megátó összegnek, — honnan és mikénti előteremtése? —

Ezen nagy feladat megoldását is megkísérjük, előre bocsájtva, hogy ily nagy művelet kivételé áldozat nélkül nem képlesebb, — és hogy ennek hozatalára első sorban azok hivatvák, kiknek érdekei védelmére, és anyagi jólétük emelésére tör-

téni a ezéba vett művelet, — tehát az Ipolyvízgyűjtő rétek birtokosai.

Ezen áldozat hozatal azonban nem elvisekelhetlen, de sőt tekintve, az utóelreudó hasznát, világos nyereség, mely állításom igazságát számokkal igazolom, — nem lévén ugyanis ezuttal az Ipolyvízgyűjtő összes földankinti kiterjedésének összege rendelkezésükre csak azt tuljuk, hogy a szabályozandó hossz 20 mrtföld, nem nagyitjuk tehát ha közép számtással az Ipolyvízgyűjtő szélességét 600 öleek tesszük; igaz ugyan, hogy Pineznel és a rárosi völgy szorulatnál egész Raros-Mulyadig e közép számtással szükséges bányázik, de lejjebb már egész Szobig e szélesség nemcsak hogy megvan, de ezt több szakaszain ezer öl szélességet megközelítő vagy meghaladólag felülmúlja, — nem tévedhetünk tehát, ha 600 öl szélességbe véve átlagos számtással azt állítjuk, hogy az Ipoly völgye 4000x600x20 = 40,000 magyar vagyis 1200 □ öles hold, — noha azt bátran tévedés félelme nélkül 50,000 holdra is tehetünk, —

ámde nemcsak az Ipolyvízgyűjtő van sújtva az áradási csapás által, de valamennyi, vagy legalább nagyobb része a vele összeköttetésben lévő mellékvölgyeknek is, ugy hogy ezeknek soruk az anyavölgyétől elválaszthatlan, — nem volt alkalam már több évek folytán a szomszéd Hontmege területén az Ipoly völgyében beúuló mellék völgyek sorsát figyelemmel kísérhetni, és így az ez évi reudkivüli esős időjárásnak Hontmege területén lévő mellékvölgyekre való káros hatásait bírálhatom meg, de tudom, hogy a fennlebb elősorolt mostoha helyrajzi viszonyok, megynék területén lévő oldalvölgyekéivel kisebb vagy nagyobb eltéréssel azonosok, és ennél fogva miután hasonló okok, hasonló okozatot szülnek, fel nem tehető, hogy Hontmege területén lévő Ipolyfolyó mellékvölgyei, az ez idei időjárás folytán kevésbé lettek volna sújtva, — ha tehát a hontmegei oldalvölgyek káráiról biztos tudomásunk nincs is, annál biztosabban hivatkozhatunk megynék mellékvölgyi-birtokosai tanságára, hogy Gácsfalvától le Losonczig, Rugyóvá vagy Fülekpüspökötől Szoba Béna völgyén, Karanes-Keszitől a Dobroda völgyén Litékig, Haláp, Mohorától a fekete víz völgyén le az Ipolyig, — Szaklonyától a kürtös völgyén le az Ipolyvízgyűjtő ugyszintén a Lokos völgyön szénát csak úgy mint az egész Ipolyvízgyűjtő nem kaszáltak, emulítés nélkül nem hagyható még az Endrefalva—Pillinytől meg a dolányi völgyön lefolyó Ménécs patak, mely a termékeny vidék jó aratást ígérő szántóföldjei ez idei termését semmisíté meg, daczára 2 év előtt több

BÉCSI LEVÉL.

Julius 20.

Ki a világtárlat megtekintésére jön Bécsbe, első nap elkábul, a másodikon kimerül s csak a harmadik, negyedik napon nyeri meg azou nyugodtságot, mely már idét is enged a pihenésre, nem úz lázas síetséggel egy helyről a másikra, nem készletti fárads lábadat 8 órai folytonos mozgásra, s eltűri, ha kissé tovább pihenés is a Stajer leányok barátságos körében, részletesebb vizsgálat alá véve festői öltözöttket, egy-két pajkos szót váltva velük, míg az általuk felszolgált jéghideg pilacnival felbertült bensőtől kihűtheted.

Ki ennyi időt sem tölt Bécsben, az csak szép álmaid szaporítja egygyel, melynek képei elmosódnak s csak az élénkelté részletek emléke marad még fenn egy ideig. Nem is lehet másként, a látottak ropant ümögét csak feltélesen is emlékebe vésné csak hosszabb munkája lehet, melyet meg nebezít a hallámozó fümegek tompa zúgása, néhol a gépek moraja. Mintha a bábeli torony nyelvzavara ismétlődne modern kiadásban. Mellette egy pár komoly angol tesz rövid megjegyzéseket, fogai közt ezereze ki fukaran a szót, tovább egy könnyű vért francia nő közli piqmans megjegyzését kiérőjével elég hangosan, majd egy porros arrogansan légyitott hangja vonja ma-

gára figyelmedet, most közbe furakodik egy csevegő olasz s hadanázva kezével kísér sebesen ejtett szavait, s midőn mindezek magadra hagynak, magyar szó tti meg füledet, s te önkénytelenül oda fordulsz és oly áhítattal hallgatsz, mintha évek óta nem hallottad volna, ismerősöket igyekszel bennük felfedezni, s megfigyeled dialektusokat — vajjon mely tájról hozta fel őket jó soruk. Ha pedig a magyar osztályban vagy, kétszeresen figyelsz minden szóra, vajjon mint nyilatkoznak a külföldiek, jól esik látnod mint érdeklődnek, szívesen utba igazított ha kérdeznék, sőt még ha nem kérdeznék is, esakhogy emeld a nemzeted iránti elismerést, elmosolyodol, midőn a honvéd esküportot kitűmött magyar magnásokként mutatja be érdemes családjának egy nullebeni serfőző és sziesz tévedését helyreigazítani, s elmondod, hogy már vagy 200 ezer ilyen katonája van a magyarnak, azon kis különbséggel, hogy azok mind élnek, a serfőző pietóssal hallgatja szavaidat s te meg vagy elégedve magaddal. — Hiába van a kis nemzeti büszég már vértünkben van s jól van ez így. Ha látja az ember, mint igyeksenek a nagy nemzetek is minél inkább érvényesíteni magukat a műveltség e nagy versenyterén, kétszeresen érzi szükségét, hogy mi is kitelhetőleg vegyünk részt e nemes küzdelemben. Egyösiránt nem is maradtunk el, a magyar osztály kiváló diasztré válik nemzetünknek, a terménykiállítás pedig az első helyek egyikét biztosítja számunkra e részben az európai nemzetesálatban. A gazdasági gépek, szintén elvitéz-

hatlanul tannakodnak haladottságunkról, s nem esekély mérvben költék fel a külföld figyelmét, s noha az amerikai és angol gépek messze túlhaladják magyarzerűségben a mieinket, mégis nem egy magyar találmány fog meghonosodni a gépek emulített anyaföldén is. Szóval nemzeti önértéztünk nem sértek a világtárlaton szerzett tapasztalatok, s tö rekvésünk listozitija irányunkban a külföldi rokonszenvét.

Megis tapsolták tegnap az operaházban a magyar táncot, daczára az uralkodó jelenlétének, amely alkalmakkor a tapsvihar mindíg mérsékli az etiquette, — én ugyan élek a gyantópárral, hogy a tünetszerű taps többnyire a magyar tenyerek tevékenységének volt szüleménye, de ez nem esőkenti a hatást, mert nem minden ember szórzállasogató. A huszár egyenruhában megjelent vürtenbergi király is nagy érdekel nézte a nemzeti szallagos — balleirnakat. —

Szóval kezdünk divatba jönni, esakhogy a divat nagyon állhatatlan.

Talán a divat okozta az is, hogy oly sokan keresik fel a magyar esárdát, mely csak annyiban hasonlít névrokonaihoz, hogy szalmafelű, de nem hiszem, hogy a divat hatalma állandóvá is tegye a látogatókat, elég ott egyszer ebédelni, hogy többé kerülje az ember. Arról megvagyok győződve, hogy a gulyáshúst nem fogja megkedveltetni a külfölddel, furesa megjegyzéseket

tett reá a többi közt egy mellettem ülő hánoverei, akivel megismerkedvén, néhány órát töltöttem, s beszélvén neki az uralkodó díjazásáról, megfogta karomat s elvezetett a Koshalleba, hol tizenöt krajczárért egy adag fagyaltat tányérostól s kanalas-tól együtt adnák, mindketten igyekeztünk részeseülni e hallatlan olcsóság áldásában, zsebre tettük a kanalat és tácazt, majd jó lesz otthon a gyerekeknek — megenni. — Igen meglepett, hogy e Koshalleban magyar borok után eredmény nélkül kérdézködtém. — A kérdézködsödést jut oszembe a bécsiek szívessége, mely jelenleg hártart nem ismer, azt hinné az ember, hogy franciaik közt van, a kraehot már feledik s Bécs arezulata hasonlóan azon emberhez, ki Haupttreffert csinált, fel is ér ez egy kis ternoval sokakra nézve, kik mesterleg tudják kiszákmányolni a helyzetet, én nem veszem tőlök rossz néven, mert meg vagyok róla győződve, csak azért teszik, hogy minél élénkebb s tartósabb legyen nálunk emlétkük. —

VALLJUNK-E SZERELMET? ..

L'Amour ne crée pas l'amour
le fait, son silence se comprend et s'étend.
P. J. Stahl.

A szerelm olyan, mint a kenyér; ezzel mindennap táplálkozunk s még se unjuk meg, amaz szívünknek nélkülözhetlen élető eleme s azért bármennyit halljunk,

ezerre menő költséggel és miunket oldala a medernek véstöltesekkel lett szabályozásának bizonyítékul fent kifejtett állásunknak, hogy az anyameder, és felfalított elyünk mellőzésével fogamosított szabályozás költség pazartás,

ha tehát ezen felszólít, és megnem emeltett oldalvölgyek területét, melyeknek termelési viszonyok elválaszthatatlan anyavölgyével egybefüggésben áll, 20,000 holdra tesszük, 60,000 holdat kellend olyannak tekintendük melyeknek az ez évi első termés megsemmisült, melynek a befektetett munka erő költségének levonása után, ha az egy évi termés értékét 40 frtra tesszük, 2,400,000 frt nagy összeget nyertünk, mely eléggé bizonyítja hogy ha a szabályozási költség 2 millióba kerül, ezt egy, ha 3 millióba kerülend is, két az ez évhez hasonló időjárás okozta eshetőség elhárításának gyümölcse bővee jutalmazandja, —

de még kedvezőbb eredményt nyújt a száraz évek eshetőségének számításba vétele, — ennek számokkal kimutathatása végett vegyük föl a legközelebb elhunlt 10 év alatt észlelt termés eredményénél kedvezőbb eshetőséget, — megemlítve hogy az oldalvölgyek csak egy unit az anyavölgy, tetszés szerinti időben üntözhetővé tétele előtt sem áll semmi leküzdhetetlen akadály, —

a csapások eshetőségek lehetetlené tételevel, 40,000 hold 40 frtjával számított 10 évi termény értéke 24,000,000 amde, 10 év alatt egy az ez évhez hasonló nedves időjárás feltételezhető, tehát egy ilyen év széna termése 0,000,000 egy évet lehet szintén nedves időjárás folytán legkisebb termést holdankint 13 frtjával 780,000 ft. 2 szárazat felterméssel 20 frtot holdankint 2,400,000 - 3 évet közép szerű jót, ter- 5,400,000 - 3 évet rendez jó termést, igen szerencsés viszonyok között 7,200,000 - 15,780,000 - 15,780,000 ft

10 év alatt tehát a legelfogadhatóbb, a leg utóbbi lefolyt tíz év eredményénél kedvezőbb valószínűséggel felvett számítás szerint, a befektetett tőkét négy, ha a kivételi művellet 2 millió, és három ez felszeresen felül ha 3 millióba fogna kerülni, födött az elhárított eshetőségek által megmenett termény értéke, — vagyis 8,220,000 frt kárlonbízottatál, —

ezen valószínűséggel számított eredmény azonban csak tagadolagos negatív haszna, a völgyek tulajdonosainak, a csapások es-

hetőségek mindenkorra leendő elhárításával, kísérték meg a tevéleges (positív) nyereséget a gazdaközönségnek, számokkal kimutatták, — eltekintve a csapások eshetőségek mindenkorra elhárításából származó azon közvetett hasznától, — hogy a szabályozás keresztül vitele után, évenként bizonyos mennyiségű takarmányra biz osan számíthatván, a gazdasága kiterjedésének meg felelő mérha létszámát rendelkezésre lehet, mit eddig a beállható mostoha eshetőségek miatt nem tehetett, — de sőt a gazdaság kezeléséhez megkivántató nélkülözhetetlen mérha létszám föntartására is, földjeinek legjobb részét kénytelenül elkakarmány termelésre fordítani, — és ez által egyenes jövedelmi törtsőt csoknitani, — az ekkétt költségesen fenntartott mérha létszám után nyert trágyát, egészen nem piaci árúcsikkek termelésének emelésére, hanem imétt csak takarmány termelésre kellend fordítania, — e közvetett mindenesetre figyelemre méltó előny kedvező következtési eredmények taglalásába nem boesajtkozva, — egyedül a közvetlen haszon értékét mutattam ki számokkal, — ugyis a Niljótékony hatása a szabályozás befejezte után, nem lévén többé a véletlen szeszélyéhez kötve, — ha nem a rétek üntözhetőse által a gazdaközönség akaratától függven, tehát a legszükségesebb idöket annyiszor a mennyiszor ezt szükségesnek völik, ismételtető, — nagytítás nélkül feltehető, hogy a rétek a tetszés szerinti üntözhetőse által háromszor kaszálhatóvá válván, a háromszori termés minőség, és mennyiségre is javul, e szerint ha a szabályozás előtti széna termés értékét 40 frtra tehetük tüzás nélkül holdankint, — úgy ezután a minőség és mennyiség, valamint a háromszori kaszálhatóse többlettel 20 frtra tehetjük, e szerint holdankint átlag 20 frttal nagyobb jövedelmi többlettel, vagy is érték szaporodás helyett 60,000 holdnál 1,200,000 ft közvetlen hasznot tézen évenként, — mely egy millió kétszáz ezer frt. évi közvetlen haszon vagy is érték szaporodásból, — a birtokos osztályra nehezéző szabályozási költség terhét, könnyebben viselheti, mint az eddigi állapotban, az egy évi termés kiamaradásból nem remélt mértékbe nehezétt súlyos következményeket, mert a gazdának jogosult reményét, megsemmisítő véletlenül jött csapások körülmenynek, a gazdaságára évekre kiterjedő következtési vannak ha már most ezek rövid idöközükben ismétölődnek, úgy rendszert követni, és ezt fokozatosan kifejlesztési képes nem lévén, a legkörültekintőbb szorgalommal se képes kedvezőbb eredményt mint gazdasági háztartásának összeszorítását elő-

idézni, nehogy valamikép alapítókéjét megtámadni kénytelenüléssék, mert ennek behálával végelpusztulása már csak idő kérdésevé válik, — ezt elhárítandó, az Ipoly és mellék völgyei gazdálkodó foglalkozása nem egyéb Angriász olának tisztításánál, a melyen minden gazdasági szünitási és körültekintő szorgalom hajtórészt szüend.

(Folyt. köv.)

„Protogoras”

a helybeli káplán úrnak.

G. M. káplán ur többi közt azon bajban szenved, hogy semmivel sincs megelégedve; még azzal sem, amit ő maga akart és indítványozott.

Ő mint lelki atya, hivatását öszmészerűleg is követve, engem minden ezikkében más és más névre kereszttel; s midőn én ezen, bár rendesen pogány nevetek, — a magam értelmezése szerint, — elfogadom; sőt viszonzatul még némi igényelen szolgálkészségemet is felajánlom G. M. úrnak, — miként ezt, például a Nögr. Lapok mult számában tetvém, ahol őt, mint általa erált „Logices praeceptor” discipulusomnak vallalam el; — a tisztelt ur azért is haragszik; és valóságos engedetlen tanítványként fordulván ellenem, elkeresztel ismét (az Ipoly utóbbi számában) Protogorasnak; magát pedig „Evathlusnak.”

Evathlus ki, vagy mi-létéről nem lévén tudomásom; vele nem foglalkozom. —

Ami azonban Protogorasra illeti, ez már más lapra jó. —

Protogoras a híres bölcselő (sophista) volt a maga idejében; akiről kronikásai azt állítják, hogy mindig és mindenben igazságot követelt magának; de egyszer sinid megengedte, hogy minden más emberre nézve is az legyen igazság, anint ők ezt annak lenni hiszik. — Ezen nézet lehetett Protogorasnál gyarlóság kifolyása, de még magában nem valami nagy bűn. Én megvallom, nem tudnék ily engedékeny lenni. Ezt már G. M. úr is tapasztalhatta. Mert én a ferdét és ferdítést (minek felismeréséhez különös bölcselői talentum sem szükséges) magam részéről akkor reálván, s ettől minden kitélhető, mondván okodván, viszont nem tudom elszivelni, ha más ember ferdül, s e ferdítést valóság gyanánt akarja érvényesíteni. Ez az én állásponotom legegyszerűbb talapja a káplán ur homiletikával szemben.

Hogy azonban Protogorasra térjünk

vissze, miután szerencsém vala nem csak e nevel tiszteltetni meg legújabbban a káplán ur által, hanem ugyanó ezen földről még jóvendő sorsomat is azon híres bölcsének már a törtenelemből ismert sorsával hozá kapcsolatba, nem vehető nekem rossz néven, ha ily raju váro fontos jóvő küszöbén, röviden megérintem: mik voltak legyen azon hajdani görög böles életpályájának fozozamatái; s ezek a következőkbe foglalhatók össze:

Protogorasról megvan írva, hogy: először is nem tudatik, vajjon ő bölcséleti irányára nézve, tulajdonképp Demokritusnak vagy Heraklitnak vala-e a követője? Már pedig, hogy ezen két böles egészen ellentétes életmaximáknak holdott, ezt G. M. úr csak épen oly jól tudja mint magam. Míg t. i. az egyik böles sírt, — a másik nevelt. Demokritusnál ennél fogva az örökkéidám, Heraklit az örökkönör melleknevet vivá ki magának. — Továbbá az van megírva Protogorasról, hogy számos jeles művet hagyott hátra, melyeket azonban, — miután azoknak csak eziméi maradtak reánk, sajnos, nem ismerünk. —

Megvan aztán írva, — de már ez bizonyos — hogy Protogoras, miután Italiában, Görögthonban és Siciiliában mint a nép tanítója nagyban elterjeszté tudományát, tetemes kincsüket gyűjté: — végre pedig, hogy, — ami nagy embereknél nem ritka eset, — életének 70-ik évében kénytelen lón Athenéből a nép elől menekülni, és hogy ezen menekülés közben, állítólag, életét is veszté. —

Most mar tekintve, hogy G—l M—ly káplán ur az én esakélyiséget Protogorasnal mérven össze, divináló illettel nekem ugyanazon jóvendőt jósolja, lássuk: mi eredményeket vonhatok én le innen magamnak; és mi jogaim támadnak nekem a káplán ur ellenében, hogy a horoseop minden phlasinai beteljesüljenek? Szerintem jogosítva volnék megkivánni, hogy:

1. Székelyem valamely, a régi Athénnel körülbelül feléről műszalakta város legyen, s minthogy kívánalonnak a jelenlegi B. Gyarmat, csekély nézetem szerint, nem épen felel meg: a káplán urnak sürögés teendője volna: a B. Gyarmaton, hogy Athénhez hasonlóvá legyen, még netán hiányzó némi aprólékos reformoknak azonnali életbelepítésé, és a beszerzendőknek beszerzése céljából haladéktalanul megragadni az intiatívát. —

A hasonlat további kiegészítésül kellene 2-or. Számos jeles művet írnom; a mihet, szerény erőm és tehetségem tudatában szintén megvallom, nem nagy a kilátásom.

vagy olvassunk is róla, soha sem lehet hatalmas előltünk.

Itt azonban nem annyira a szerelemről, magáról az érzelemről, hanem arról akarok szólni, hogyha a szerelem szikrája szivünkben lángra lobbant: vajjon szavakban nyilatkozzék-e vagy sem?

E tárgyat megvitatni nem lehet mondja: sokan, mások pedig, kik a szerelmet, e mindenható örök szépségetet tükörből tanulják ismerni, divatból affektálják, vagy regényekből hiszik elsajátíthatni, kik tulesznek minden természetességen t. i. a pseudo emancipált nők, ezek előtt a szerelmi valomás elmaradhatlan s annál hatásosabb, minél fellegröböz hangzása kifejezésekkel van garriozva.

Nem akarják ok tudni azt, hogy a hosszú ezikornyas szerelmi nyilatkozatok nem jönnek a szív mélyéből, hanem a számító ész szavait tolmácsolják és hogy ezek nem nyelvek, mint a valóságnak megnem felelő, kiszámított gondolatsugarak, melyeknek andalító fénye a hiszékeny bizalom elvakítását ezezoza.

Az aki rabszolgaként térdre hullva, leborulva előttd szerelmeslert esaug, ha föléneled s kebledre vonod rabnővé teszen.

Kérdezzék meg azokat a kristály tisztta keblű ártatlan s illetett leánykakat ott a viléken, kiket a szerelem bábajos defejbatalma átszellemít, a természet eme romlatlan gyermekeit, mit tartanak a szerelmi vallomásról? bizonyára tagadolag fognak

bölingatni keoses fejcsékkéikkel és azt fogják mondani: nem, ne valljunk szerelmet, néma az s titokban boldogit.

A legügyesebb és leggyakorlottabb udvarlók, kik egyre másra bölitának bohókás, semmitmondó, hízegő kifejezésekkel, nyilatban bevallják, hogy edes mindenségünk közalében sokot bökolási tehetéségtiket egészen elvesztik.

Hallottad-e az örök mindenség szózatát csak egyszer is? — soha! s létezésében még se kétkeled, mert látod őt nyilatkozataiban a nagy világ remek műveiben úgy, mint a kisvilágban: az emberben — tenmagadban.

Szótlan a szerelem is, szavai ninesenek. Hallgatagon ért és érez. Látható jelekben nyilványul oly annyira, hogy föléalgelessé válik minden gyöngédtelen faggatás és tres badarság.

A szerelemnek jelek általi nyilatkozata természetes, ment a divatos szokásból eredi éretlenségekből

Aki nem érti a szerelemben a szemek beszédét, a kezek gyöngéd és titkos vallomásait, az önkentelen elröppető sohajok epedő szavát, a ki nem látja arezpírulásaiban boldogsága hajnalát — annak fogalma ninesen a szerelemről.

Szeret-e?

Számalmas mosolyra gerjesztő együgyű kérdé, mert vagy bizonyos vagyok arról, hogy imádoitvam viszonozza érzelmeimet s akkor fölösleges szerelmében való kétkeled, sértéssel határos gyöngédtelen kérdésem, ha pedig bizonytalan vagyok róla, akkor meg el kell készíttve lennem az önértetes nőtagadó válaszára.

A szerelemben ily féle szünpadias jelenetek helye ninesen. Akik szeretik egymást igazán bensőleg, kik epednek egymásért, nem kérlik, nem mondják mit éreznek, nem esküsznek égre földre, nem használnak hízegő nézes szavakat, kiolvassák egymás szeméből érzelmeik legfönségesbiket — a szerelmet. —

V. G.

Némi adalékul.

Azon sehismához, mely a — balközép és szélső bal politikusai között legújabbban Mocsáry Lajosnak s néhány elvtársának a balközéptől left megválása s a szélső balhoz történt átpártolása folytán keletkezett, smely az e miatt Csernátóy és Mocsáry között folyó polemiaiban találja kifejezését, azok kedvéért kik a bal és szélső bali lapokat nem olvassák, idézzük a Csernátóy által egybeállított azon nyilatkozatokat, melyeket Mocsáry 1872-ben az „Ellenör”-ben és 1873-ban a „Magyar újság”-ban tett, s melyekből a mondott politikusok elvi követ-

kezetességére vonatkozólag a deákpárti politika hívei épületes tanulságokat vonhatnak le maguknak. —

Csernátóy Lajos, a „balközépi” Ellenör szerkesztője tehát okkép tiszteli meg lapjában nevezett ellenfelet: „Mocsáry úr, ki 1872-iki szeptember 22-én kimondá, hogy Ghiczy programja ugyanazon alapon áll, melyen a baloldal eddigi kiadott programnyilatkozatai állanak; — Mocsáry úr, akégy szözlött ugyanakkor: „elismerem ennélfogva a külügyi politika közösségét, s a közös külgyminiszterium szükségesség-voltát; — Mocsáry úr aki Ghiczy szavainak commentarója lévén, nem habozott kijelenteni, hogy: „ugyhíszem, azt érti, vagy mindenesetre azt is érti alatta, hogy részt kell venni a delegatióban, a mig fenáll. — Ezt is elfogadom, s részemről mindenkor részt is vettem a választásba; Mocsáry L. akinek tavali bitvallása szerint: „günesenek tehát Ghiczy és pártja közt kiegyenlítheten differentiak” — ez a Mocsáry úr, igen, ugyanaz azon M. L. úr ma következőt jelent a „Magyar Újság” által: „Micsoda állást foglal el a bizodalbelében Ghiczy K. Szeptemberi nyilatkozatával? Elfogadta az 1867-iki kiegyezés történeti átpártolása folytán keletkezett, quitesentiaját, a delegatiót Oh hona fides! oh lelkiismeretesség! oh hadabanda!”

3-or. Tetemes (földi) kincseket volnék kénytelen gyűjtöni. De ez sem biztat könyvű kivittel; mert a mai világban nem úgy van a dolog, mint a hajdani hellenek korában. Akkor szívesen tanultak az euberec és busáson fizeték érte. Most, amint G. M. ur egyszer-mászor maga is jelze, a tandíjakat és lelakemulástási bírságokat is executio utján kell, s így is alig lehet behajtani. — Nem volna tehát egyéb expedies, mint hogy nagy treffert csináljak.

Ha e részben nekem a kaplan ur segelyemre lenni akarna, és oly „promesse-eket juttatna birtokomba, a melyről tudna, hogy annak nyerni kell, bizony megköszönöm neki. — Látn, hogy én sem vagyok viszont jóakarát nélkül!

A 4-ik pont a legkritikusabb ugyan, de annyiból érlekes, mert drámai hatású. Bámulandó vegyülete a jonak a rozsaszal.

Rozs benne az, hogy szegény Protogorásnak el kelle hagynia Athént; mely catastrophának ugyanakkor talán élete is áldozatul esék; de más részről vigasztaló, hogy Protogoras ezen balsorsa csak élete nek 70-ik évében következék be. — E szerint G. M. ur szíves gondoskodásából, még vagy 20 éves-ke volna számomra fenntartva. És ez oly nagy előny, hogy ha G. M. ur valami eagrifrofele hüveszettel vagy bármely általa indott, más módon nekem azo-évek összegét biztosítja, én kész vagyok vele megalkudni arra, hogy 20 év múlva elhagyom Gyarmatot. Történnék ez bár egy G. M. ur által arrangirozandó nép-émelte pressioja alatt. Csak azt kötöm ki mégis magamnak, hogy öntudatom e esapás alatt se szenvedjen; mert én polgártársaim bizalmára soha és semmi áron nem akarom magamat érdemletlenül tenni. Tehát a mint

mondám, ha sikerülne tisztelt ellenfelemnek valami ilyen, noha általában meg nem érdemlendő demonstratiót idénie elő. — s a bizaltesre kiállitandó népcsoportus nem irigy lendő vezérletet G. M. ur netalan saját szemelyében volna kész elvállalni, telteve hogy más komolyabb merénylettel sem a fellekesitendo oh nép, sem „Evaltius“ részéről nem lenne okom tartani, — a 20 év lejár tával, isten neki! Én előre gyönyörködöm benne, miként fogja a már akkor ketségkivül magas polgari polezon állandó G. M. ur a jövő (maoska) zenéjét az új Athen nepe nek elén hatalmas hangjával intonálni, és a 70 éves Protogorast bal értelmi tisztelgo iek díszes csoportja által kísérve, kigyarmathulítani. Addig azonban hát még várjunk egy kicsit. Hász esztendő nem a világ.

Az alatt pedig. — ha úgy tetszik, — (de kérem, ne vegye ön ezt ismét valami helyen kivüli „captatio benevolentiae“-nek, vagy egyszerű tollamtól kisérem telhető ékes tropusnak), mondóm: az alatt, ha úgy tetszik, — legyünk jó szomszédok.

Le meilleur dénouement possible d'une querelle, c'est: de s'entendre enfin mutuellement. — mondja a francia. —

Hirek.

A járványirigy folyvást pusztít megyenkben, s a szekvárosban és vidékén napokint újabb áldozatokat ragad. A közelebbi mult napokban többie közt Hovszky Ignácuzé B. Gyarmaton és Boglán, férjezett Böhn Parkasné, ebeczki bérlo még fiatal élteljes neje multak ki a gyors rohammal jött kor következtében. — A holtakat, sajnos, mind e mellett nem a mezőbeli uton,

de a város utcáin keresztül viszik ki, szabály ellenére, a városi kórházból. — Az alispán egyebiránt minden erebézárú intézkedéseket megtett az uralgo baj lehetó elhárítására, miről a t. hó 25-én B. Gyarmaton megjelent belügyminiszeri kiküldött, mint egészségügyi biztos Popper József orvosdnar személyesen meggyőződven, a tett intézkedésekben teljes megnyugvást fejezte ki.

Színészletünk, a felfüggo viszonyok közt mindinkább vesztő eddig megszokott közönséget A vidéki közönség egészen elmaradt, a helybeli is csak gyéren látogatja Thália deszkateplotját. Pedig különösen a férfi erők mind n itt kívánható mügyönyt kielégitenek; a női szerepek is rendszeren jól vannak képviselve. —

Udvardy Péter ornyag ur lakasan, B. Gyarmatról elköltözése miatt 14 db igen szép teljes virágzásban levő oleander, egyenkint vagy együttesen, eladó, kedvelők figyelmébe ajánljuk. —

A fővárosi lapokból értesülünk, miszerint a Margitsziget melletti dunaágból a mult napokban életteleuli kifogott uri nő B-gby Istv. pestmegyei tb. szolgabíró neje vala, kit állitóltag szándékos elhatározás tón a hullámok martalekává. —

A b-gyarmati r. kath. elemi fötanoda t. hó 14. és 15-én megtartott vizsgái igen szép eredményről tanúskoltak.

Halálozások. Kapor Györgyne, szül. Gray Anna t. 21-én B. Gyarmaton s Nagy Gyula harmadéves joghallgató és honvéd hadapródot pedig folyó hó 24-én temették Trázbán.

A vadkerti határban e hó 15-én Fischer kazalba rakott termése a cseplőgály vizgázatlan kezelése folytán meggyulladt s

a gép eghető részeivel együtt hamuvá lón. A gép Veisz János helybeli lakos tulajdonát képezte. A szomszédos kazlakat a rögtön érkezett segely menté meg az elhamvadástól.

Jeltichew Andrian és fia Fedor, nem Berlinben, mint a Hon tévesen írta, de Bérsben Renz cirkusában láthatók. Az első 50 éves s egész ábrázata, helyenkint teste is a medvéhez hasonló szőrrel van benöve. Andrian ötven éven át az erdőgekben tartózkodott, beszéde, nehezen érthető, zagyvaleka az orosz nyelvenek. Fia a 3 éves Fedor szinten csodálatos játéka a természetnek. Arzat s részben föbbi testéj is ezüstszínű szőr fedli. Felső fogai teljesen hiányzanak, also álkapasa is csak négy foggalvan ellátva. — Mindketten Oroszország kstroma kerületének őserdeiben születtek s mintegy 6 hó előtt fedeztettek fel. Felfedezőjük a czáról, ki személyesen is megtekinté s gazdagon megajándékozta őket, szabadságot kapott, őket külföldön is mutogathatni.

Felkérőtünk a következő sorok köztetésére. A m. k. honvedelmi miniszterium rendelete folytán az oszi hadgyakorlatok szeptember hó 3-án veendik kezdetüket, minélgya megkeresem a vállalkozókat, hogy a náluk levő kúncstárflovakat szeptember másodikán a lovas laktanyára jó karban beküldeni sziveskedjenek. Kálman Frigyes s. k. százasos.

Felelős szerkesztő:

Harmos Gábor.

H i r d e t é s e k .

ÉLET-ITAL,

kitűnő háziszser, cholera ellen váltó- és mocsárláz, bél- és gyomorgöres, epeinger, hányás, tengeri betegség, vizeletszorulás, álmatlanság, stb. ellen. Ára egy nagy üvegnek 65 kr. kisebb 50 kr.

SÓs-BORSZESZ

mint háziszser

Mr. Villiam Leo utasítása szerint. Gyors hatást eszközöl: Rheuma, csúz, szaggatás, fagyás, fog-, fej és fülfájdalmak, szemgyulladás, rákfekély, bénulások stb. stb. ellen; sőt fogtisztító szerül is igen ajánlható, mennyiben a fogak fényét elősegíti, a foghust erősíti és a száj tiszta szagtalan izt nyer a szesz elpárolgása után. Ára egy nagy üvegnek 80 kr., kisebb 40 kr. Hasznalati utasítás magyar vagy német nyelven, jelentékeny orvosi s egyéb elismerő bizonyítványokkal, valamint bizományosaink névsorával, minden üveghez mellékeltek.

BRÁZAY KÁLMÁN. Gyári iroda és központi főraktár Pest, országot 26 szám.

Raktárain: B. Gyarmat Gazdik Lajos, Omazta A., Váczott Inczedy Sámuel, Szécsény Novotny Pál, Losonez Kunszt János, Ipolyság Lány F. Gy. uraknál.

The Little Wanzer

Kettős tűzött öltésű varógép

The Little Wanzer fölbímulhatatlan jó tulajdonsága, előnye s használhatósága azáltal bizonyul be, hogy Nagybrittánia majdnem valamennyi leány-nevelő intézeteiben alkalmazásban van. Igen könnyű kezelése, tartós s oly egyszerű szerkezetű, hogy egy gyermek is akár kézzel, akár lábával könnyen dolgozhat rajta — ajánlom a tiszt. hölgyvilág figyelmébe s pártfogásába. Egyuttal ajánlom:

rőfös s divat áruimat.

A n. é. hölgyvilág pártfogása által azon kellemes helyzetben vagyok, hogy áruimat közvetlen első kézből vehettem, s így nem csak jutányos, de mindenkör idényszerű legújabb czikkéket szolgálhatok.

REISER FÜLÖP.

B. Gyarmaton.

Mustra juheladás

A szécsényi uradalom elad mintegy 1000 darab jó karban lévő vágni való vegyes mustra juhot (úrú és anyaság) — a venni szándékozók értekezhetnek

az uradalmi tisztségnél
Szécsényben.